

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De santo Mamertino cxxiiii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](#)

De saucto

num diu perditū quero. Qui ait. Vir ille quē querio ante paululū p̄o xpo decollatus est et in callico sepultus. Tunc p̄sternens in orōne ait. Domine qui me semp̄ in castitate seruasti. non p̄mitras me amplius duris itinerib⁹ fatigari aut co:pus meus vlt̄ius de loco isto moueri. Lōmendo tibi famulū lxxxīcā que ppter me tāra sustinuit fratresq; meū quē hic videre non porui. fac ut in regno tuo vide re merear. finita orōne migravit ad dñm. Quod videns eius famula cepit flere. qd ad sepeliendū necessaria non habebat. Predictus aut̄ vir p̄conē p̄ciuitatē misit ut homines ad spelendū mulierē peregrinā veniret. Qui venientes honorifice eā se pelierunt. Hac quoq; die fit festū sancte sabine q̄ fuit uxor valētini militis q̄ cū nollet sacrificare sub adriano imparore decollata est.

Be sancto lupo cxiii A

Lupus apud aurelianū ex genere regali ortus. dum cunctis virtutibus emeret senensis archieps̄ electus. Qui cum omia fere paupib⁹ erogaret et quadā die plurimos ad cōniuia invitasset. cū vinū ad medium non habebat sic respondit ministro. Credo q̄ deus qui volatilia pascit nostrā p̄ficiat caritatē. Et statim nūcius affuit qui centū vini modios adesse preforibus nūcivit. Cum omnes de curia sibi vehementer detraheret q̄ virginē dei famula et filia predecessoris sui nimis immoderate amaret. coram detractib⁹ tibus ipam virginē apprehendens osculatus est eaz dicēs. Nichil nocet homini verba aliena quē

Lupo

ppria nō maculat cōscientia. Quia em̄ ipaz deum amare ardenter cognouerat. cam mēre purissima diligebat. Cū rex francoz lotarius burgundia in trans senescallum suū contra senones direxisset et ciuitatē obsideret. sanctus lupus ecclsiā sancti ste phani ingressus campanā pulsare cepit. Quābō stes audiētes tantus eos terro inuasit ut nisi fuge rēt mortem se euadere nō putarent. Tandē obte to regno burgundie cū rex aliū senescallū senone misisset. et beatus lupus ei cū munērib⁹ nō occurrisset. indignat⁹ nimis adeo eū apud regē infamauit. ut rex beatū lupū in exiliū destinaret. Qui ibi in doctrina et miraculis valde emicuit. Interea se noni quendā ep̄m qui locū sancti lupi inuaserat occidētes ut sc̄iūs lupus de exilio rediret a rege impetraverunt. Quem rex videns exilio tabefactum ita diuinitus est mutatus ut corā illo p̄stratus veniam peteret. multisq; auctū munērib⁹ sue restituit ciuitati. Qui dū p̄parisius remearet ei m̄lta incaceratoz turba agnis hostijs solutisq; vīculis obuiavit. Quadā die dñica dum missaz celebraret lapsa est celitus gēma in eius sancto calice. quē rex iter suas reliquias collocauit. Rex clotarius audiens q̄ campana sancti stephani in sono miram habebat dulcedinē. misit ut parisiū deferret. ut ab ipo sepius audiret. Sed cum sancto lupo displicuisse mox ut de v̄be senonica delata est. soni sui dulcedit nē perdidit. Qd rex audiēs statim restitui eā iussit statimq; sono reddito isonuit septimo ab v̄be mi liario. Itaq; sanctus lupus obuiā prexit. et qd dōles p̄diderat cū honore recipit. Nocte quadā euz oraret instinctu dyaboli v̄bemēter sitiens iussit si bi aquā frigidā deportari. Dolos aut̄ intelligēs intīmi pulvinar suū sup̄ vas posuit. et ibi dyabolū in tūs inclusit. qui tota nocte vociferando ululare ce pit. Facto aut̄ mane. qui clā temptare venerat in die cōfusus abscessit. Quadā aut̄ vice dū moe solito ciuitatis ecclesiā circumisset. rediēs domū audiit clericos suos rixantes. eo q̄ mulieribus formari vellēt. Qui ecclesiā intrās p̄ eis orauit et mox ab eis omīs stimulis temptationis abscessit. venies tesq; ante illum veniam postulauerunt. Tandem multis clarus virtutibus in pace quietuit. Cloruit circa annos dñi. dc. x. tempore eradij.

Be sancto mamertino cxxiiii A
Amertinus prius paganus cū ydola quadā in vice coleret vñū oculum p̄didit. et vñū manus ariditatē incurrit. Qui dū se deos offensisse putaret. et ad tē plū adorandum ydola p̄geret. obuiabat ei vir quidā religiosus noīc saui-

De sancto

nus qui eū vñ sibi tanta acciderit infirmitas req̄uit. Qui ait. Deos meos offendit. et ideo eos orare vado. vt q̄ michi abstulerit irati reddat p̄pitiū. qui ait. Erras frater erras si demones deos putet. s̄z vade ad sanctū germanū antifiodorēsez ep̄m. et si eius p̄filio acq̄ueris p̄tinuo san⁹ eris. Qui statim iter arripiēs venit ad se pulcrū sancti amatoris ep̄i et plurimoz ep̄oz sancto:ū. Secessitq̄ p̄pter pluuiā nocte illa ad quandā cellulā sup tubā sancti cōcordiani collocatā. Lū aut̄ obdormisset apparuit ei vñsio quedāmirabilis q̄ quidaz. s̄z vir venit ad bostū celle vocauitq̄ sanctū cordianū vt veniret ad festū qđ sanctus peregrin⁹ et sanctus amator cū alijs c̄pis faciebat. Enī ille de tumulo respondit. Nō possum modo venire q̄ hospitē quendāme cū stodire oportet ne a serpētibus qui hic habitat occidaſ. Abiens ille q̄ audierat nūciamuit. Reuersusq̄ ait. Sancte cōcordiane veni adduc tecū viuianuz subdyaconem et viuianū acolitū. vt officium suis faciant. Alerander aut̄ hospitē tuū custodiet. Uli sumeq̄ est igit̄ mamertino q̄ sanctus cōcordian⁹ ap̄ prebēsa manu duceret eū secum. Lunc ad eos venisset. dixit eis sanctus amator. Qui est iste qui tecū ingressus est? Qui ait. Hospes me⁹ est. Et ille. Expelle eū quia politus est. et nobiscū nō potestesse. Qui cū expelleref. p̄stratus co:am eis sancti amatoris gratiā impetravit. Qui iussit eū vt ad sanctū germanū pergere festinaret. Enīgiliās igit̄ ad sanctū germanū venir. et corā eo p̄stratus venias postulabat. Qui cū ea q̄ sibi contigerat enarraret

Ramertino

141

perrexerūt ambo ad tombā beati cōcordiani et remoto lapide viderunt plures serpentes qui deces pedū longitudinē excedebat. Lunc om̄es diffūgerent beatus germanus eis imperauit vt ad talē locū pergāt vbi decetero nemini p̄sumat nocere. Sicq̄ mamertin⁹ baptisatus est et sanat⁹ factusq̄ ē monachus monasterij sancti germani vbi post sanctū allodiū abbas factus fuit. Huius tpe in eius monasterio sanctus marinus extitit. cuis obdientiā sanctus mamertin⁹ p̄bare volēs vñius officiū monasterij ei cōmissit pastore. s̄z eū faciēs bubalorū. Cū igit̄ in silua quadā bonesiter vacas libenter custodiret. rāta sanctitate pollebat q̄ etiā auct̄ siluestres ad se venientes manu p̄pria nutribat. Nam et ap̄iū qui ad cellā eius cōfugerata a canibis eripuit. et abire fecit. Latrones quidā cum eū expoliassent. et vestē eius secūferentes abiērēt. solū ei palliolū dimiserūt. Qui statim post eos clamauit dicēs. Reuertimū dñi mei. ecce denarium colligatū in medio pallio inueni qui vobis solitū necessarius erit. Qui protinus reuertētes palliolū cū denario abstulerūt. et nudū p̄nitus dimiserunt. Sed cū festinanter ad suas latebras prope rarent. tota nocte euntes in ipso crepusculo ad eius cellulā sunt reperti. Quos ille salutās in cellā suas benigne recepit. pedesq̄ eorum lauans necessaria p̄tūm potuit ministravit. Qui stupefacti de eo qđ fecerant doluerūt. et vñusquisq̄ eoz ad fidē conuersus est. Quadā vice cū quidā iuniores monachis cēcū manētes v̄se cūdā q̄ ouibus insidiebat laquicos retendissent. illa in laqueos nocte irruens capta tenebat. Quod sanctus mamertinus p̄scīs de lectro surrexit et eā inueniēs dixit illi. Quid facis o misera? Fuge cito ne capiaris. Eāq̄ dissoluēs dimisit. Verū cū mortuus fuisset. et copius eius antisiodiū depositarēt. et cū fuissentī quadā villa. nul lomodo illud inde mouere potuerūt. quo ad usq̄ q̄ daz incarerat subito fractis vinculis liber exiliēs venit ad copus. et cū alijs vñq̄ ad v̄bes portauit. Ubi in ecclia sancti germani honorifice est sepult⁹.

Be sancto egidio

ccv

A

Sidius dicit ab e qđ est sine. et geos quod est terra et dyas qđ est clarum sive dominus. Ipse namq̄ fuit sine terra p̄ terreno:ū despectio:nes. clarus p̄ scientie illustrationē. dominus per amorem qui assimilat amantem amato.

E

Sidius athenis ex regia stirpe p̄genitus. et sacris litteris ab infantia cruditus. dum quadā die ad eccliam p̄geret. cuiusq̄ ego in platea iacenti et elemosinā petenti. tunica sua